

מאירי

עלון עדוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת ושלח תשע"ט

לעשות ולהתפלל

כְּשֵׁי־עֶקֶב אָבִינוּ שׁוֹמֵעַ שְׁעָשׂוֹ
אֲחִיו בָּא לְקִרְאָתוֹ, הוּא לֹא
יּוֹשֵׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם. חֻקְמִינוּ לָמַדוּ
אוֹתָנוּ שֵׁי־עֶקֶב הִתְכַּוֵּן לְשִׁלְשָׁה

דְּבָרִים: דּוֹרוֹן, תַּפְלָה וּמִלְחָמָה.
יַעֲקֹב מְבִין שֶׁהוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
מֵה שֶׁנִּתֵּן, כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעָשׂוֹ, אֲךֹ
עִם זֹאת הוּא לֹא שׁוֹכַח לְהִתְפַּלֵּל
לִה' שֵׁי־עֶזֶר לוֹ.

יַעֲקֹב אוֹמֵר: "קִטְנִיתִי מִכָּל
הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ." ה' עָשָׂה עִמּוֹ

חֲסָדִים רַבִּים, וַיַּעֲקֹב מוֹדֶה
עֲלֵיהֶם וּמִבְּקֵשׁ שֶׁה' יִמְשִׁיךְ
לְעֶזֶר לוֹ.

כֹּךְ בְּכָל מָה שֶׁאֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים,
אֲנַחֲנוּ צָרִיכִים לִזְכּוֹר לְהִתְפַּלֵּל
וּלְבַקֵּשׁ מֵה' שֵׁי־עֶזֶר לָנוּ שֶׁנִּצְלִיחַ
בְּמָה שֶׁאֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים. אֲנַחֲנוּ
מוֹדִים עַל הָעֶבֶר וּמִבְּקָשִׁים

בַּתַּפְלָה עַל הָעֵתִיד, וְה' בּוֹדֵא
שׁוֹמֵעַ אֶת תַּפְלוֹתֵינוּ וְעֶזֶר
לָנוּ שֶׁנִּצְלִיחַ בְּהַמְשָׁךְ הַדֶּרֶךְ.

2 שעת
סיפור

6 פידמדת
מילים

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

אין שלם מלב שבור

בעירה קטנה אי שם ברחבי ארופה של פעם, בינות לבתים ישנים, שכבד משא השנים נתן בהם את אותותיו, מקום שכשמיטיס בו מרחוק ספק רואים אסוף בתים או ערמת מתכות וגרוטאות, וכשמסתובבים בתוכו נדמה שבבוא אפלו רוח מצויה הנה הנה ערמת הבתים עומדת לכל, שם מצא לו מקום 'חצ'קל שואב מים', פאשר מבקר עד ערב הסתובב לו קששני דליי מים על שכמו.

מדי בקר חדש יצא למסע של סבב ברחובות העירה, דופק על דלתות הבתים ומחלק מים במדה ובמשורה תמורת אי אלו פרוטות נחשט.

נאנח היה בכל יום על חסרון הפיס, הדלי האחד כבר מזמן אבד עליו הפלח, סדק גדול נוצר בו לארכו, ולמרות שמן הבאר ממלא הוא במדה שנה לשני הדליים, הרי שבבואו לעירה הדלי האחד כבר נמצא ריק עד מחציתו,

מפיון שמחצית מהפמות טפטפה לה לארץ הדגה. אף מה יעשה וקסוף לדלי חדש אין.

ביום מן הימים בעודו צועד בשביל המסרתי ושני הדליים על כתפיו השחוחות, שומע הוא קול מריבה מאחוריו. מסובב את ראשו, אולם איש אינו נראה באפק. קולות המריבה מתגברים, דומה כי עוד מעט יחלו הנצים להחליף מהלומות האחד על השני. מחפש הוא ותר לכל כוון, עד שהאסימון נופל, הדליים הם שמטיחים מהלומות זה בזה. שומע הוא את הדלי האחד קורא לחברו: 'כלי פגום, חסר תכלית, שבור ורצון, אינך מועיל כלום, ולא תצלח למאום.' והשני משיב לעמתו, כי לא לגאותנים החכמה, ולא לשלמים ההצלחה, וסופם של יהירים להשבר.

ושואב המים מאזין לקולות דלייו המריבים, חושב ושוכל, ובלבו מצדיק הוא את הדלי השלם. הן מי פמוהו יודע כי מהדלי השלם מחלק הוא מים בצמות כפולה, מאשר מהדלי הסדוק והשבור, שגם גויב לו זמן להתרוצץ הלו ושוב, וגם מבזבז מים לחנם. והרי אם היו לו כמה פרוטות מיתרות כבר מזמן היה משליך את הדלי הסדוק לכל הרוחות. כך הכריע וסגר בלבו את המריבה לטובת הדלי המשלם, ובתוך כדי שהוא בז ומואס בדלי הסדוק פלט אנחה עמקה והמשיך בדרכו.

עברו ימים ושבעות. שואב המים הפסיק מכבר להאנח על חסרון הפיס ועל שברון הדלי, בלית ברירה התרגל

שוב למצב הקדם, כשהוא משלים בלבד עם העבודה כי אחד הדללים שבו וסדוק, וכמעט שאין בו תועלת.

בעודו פוסע בעוד יום שגרתי בדרך העולה מהבאר הוא מבחין כי בצד הדרך החלו מבצבצים ועולים ניצני פרחים בשלל צבעים, מביט הוא אל הניצנים העולים ומסמלים פריחה ושמחה, ושכרון אביבי ממלא את לבו, הנה שוב לא תהיה הדרך אל העיר צחיחה ומשמימה, צמחים יפים יפרחו בצדי הדרך, ההנאה כלה תהיה שלו. מיום אל יום מביט היה בשמחה חדשה אל הניצנים הפורחים והולכים, בעלים המתפשטים ותופסים מרחב ובפרחים הצבעוניים המתפרשים לכל ארוך הדרך הוא הרגיש שיש לו סבה וחשק יותר לקום בכל בקר.

בעודו מתבונן, תפסה את העין נקדה מענינת. הוא שם לב שהצמחים היפים פורחים דוקא במסלול שלו, כאילו שרטט אי מי את עקבותיו בפרחים, אין אפלו סטיה קלה לכוון כל שהוא, הפרחים כמו מסמנים את דרכו ומתווים את מסלולו.

מחשבה אחת מעמיקה גרמה לו בעצם להבין כי הפלא אינו כה גדול. המים הנוטפים מדלליו הם שהפכו את הקרקע לכוריה ולדשנה, כך שהגרעים שנקלטו בה על ידי הרוח השרישו והעלו פרחים ועלים. התבוננות נוספת העלתה לו נקדה חדשה למחשבה, מדוע פרחו הפרחים דוקא בצד השמאלי של הדרך, ואלו בצד הימני לא עלה ולו אחד, לא פרח אפלו פרח קטן. הוא עצר

לרגע הוריד את שני הדללים, מן הצד הימני הוריד את הדלי השלם והמלא, ומן הצד השני הוריד את הדלי השבור והחסר, הפגום והריק, ובעוד המים נוטפים מן הסדק, הבין גם הבין את פשר התעלומה... או אז הבין גם היטב כי לא תמיד המשלם והמזלח הוא שנותן את הפרות, לפעמים הפרחים היפים והמלבבים יוצאים דוקא מן השבור ומן הפגום, מן החסר ומן הריקון.

...

בקטגורית המכשירים והטובים נמצאים אצלנו אלה שפבר בעודם קטנים מושכים אליהם מנפים של התפעלות ושיריות התפעמות, כל מי שנתקל בהם מתפעם ומפסיר זה הקטן גדול יהיה.

בעצם, למה לא? אם הוא גם מכשיר, גם טוב לב, גם חכם וגם בעל מדות טובות, אז ברור שממנו יצא 'משהו', הוא הרי 'משלם'. אבל במציאות זה לא תמיד עובד. לא בהכרח שהמזלחים והמכשירים הם אלו שגם יתנו אחר כך את הפרות שאליהם צפו, ולעתים דוקא אלו שאותם היינו מגדירים ככלים שבוים, בלתי משלמים, אפלו רחוקים מכך, הם אלו שהעליחו והפכו לפרחים.

וכאן האצבע מופנית אל כל אותם ששמו סימן שילוי על ילד, על חניף, על תלמיד, על חבר ילדות, ובלבם התיאשה יש תקווה!

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

חבר נאמן

אבי ויוסי למדו יחד בכיתה ו' בבית הספר. הם לא היו קשורים זה לזה כל כך, ולכל אחד מהם היו חברים אחרים שעימם הוא נהג לשחק ולדבר.

יום אחד, הגיע יוסי לבית-הספר באופניים חדשים. היו אלה אופניים גדולים והם היו ממש מצוחצחים. היה ניכר עליהם שלאחרונה הם נקנו.

"סבא וסבתא שלי קנו לי את האופניים ליום ההולדת", סיפר יוסי בשמחה לחבריו.

כשראה אבי את האופניים של יוסי, עיניו ממש נדלקו. אם יש דבר שאבי חולם עליו - אלו אופניים. כבר זמן רב שאבי חוסך כסף מדמי כיס וממתנות שהוא מקבל, כדי שיוכל לקנות אופניים חדשים.

אבי רצה מאוד ליסוע באופניים של יוסי, אך בהתחלה הוא קצת היסס לבקש. "הרי אני לא חבר של יוסי במיוחד, אז למה שהוא ייתן לי?", חשב לעצמו.

אבל בגמר יום הלימודים, כאשר ראה אבי את יוסי יוצא אל חצר בית הספר ומשחרר את נעילת האופניים, הוא הרגיש שאם עכשיו הוא לא יבקש - הוא יפסיד את ההזדמנות.

"יוסי, אולי תתן לי קצת לרכב על האופניים החדשים שלך?", שאל בהיסוס.

"בטח!", התלהב יוסי. היה נראה שהוא ציפה לכך שהחברים יבקשו זאת ממנו. "בכיף, קח את האופניים וצא לסיבוב! אני אמתין לך פה".

אבי התרגש מאוד. מזמן הוא לא רכב על אופניים חדשים ומשוכללים כאלה. גם יוסי ממש שמח לראות שאבי נהנה מהאופניים שלו.

ההיכרות של אבי ויוסי לא הסתיימה ברכיבה על האופניים באותו היום. מאז הם המשיכו להיות חברים טובים מאוד. יוסי נתן לאבי לרכב על האופניים שלו בכל יום, ואבי ממש שמח על כך שיש לו חבר כל כך טוב!

עברה תקופה. יום אחד הגיע רובי, אחד מחברי הכיתה, באופניים חדשים. גם הפעם אבי התלהב לראות את האופניים החדשים. האופניים של יוסי כבר אינם כל כך חדשים, והאופניים של רובי נראו לאבי נוצצים במיוחד. "אולי אוותר על הרכיבה באופניו של יוסי, ואבקש מרובי לרכב על שלו? אולי כבר עדיף לי להתחבר עם רובי..." חשב אבי לעצמו, תוך כדי שהוא מביט על האופניים של רובי.

לפתע אבי ראה שיוסי מסתכל עליו מהצד. "יוסי בוודאי מבין על מה אני חושב עכשיו..." חשב אבי לעצמו. הרגשה לא נעימה עלתה בליבו של אבי.

"ככה אני בוגד?!", חשב לעצמו, "יוסי הוא החבר הכי טוב שלי בכיתה, הוא נותן לי באופניים בכיף, ואני אעזוב אותו רק בשביל אופניים חדשים של מישהו אחר? אני לא אעשה זאת!", החליט אבי בליבו.

אבי הסתובב אל יוסי וחייך. "אפשר בבקשה סיבוב באופניים?", שאל כמו בכל יום.

יוסי חייך במבוכה, ואבי יכול היה להרגיש את האבן שנגולה מעל ליבו של יוסי, חברו האהוב והנאמן.

שאלות בכרשה

1. מדוע יעקב אבינו פחד?
2. לכמה מחנות חילק יעקב את האנשים שהיו עימו?
3. באלו שלושה דברים התכוון יעקב אבינו?
4. יעקב אבינו הגיע למקום ששמו "סוכות". מדוע נקרא המקום כך?
5. מי היתה דבורה?
6. מדוע בני ישראל לא אוכלים את גיד הנשה?
7. איזה מקום נקרא "לוד" בעבר?

חידת חדגא:

במה שונה בנימין משאר בני יעקב, כשהוא שנולד?

חידת פולקע:

מילה שמופיעה בפרשה גם כשם בעל חיים וגם כשם אדם

כידמדת מילים

לא לך	□	□				
משתמשים בו	□	□	□			
ניתן לאוכלו	□	□	□	□		
שם של נביא	□	□	□	□	□	
יעקב שלח אותם	□	□	□	□	□	□
שם ספר בנביאים	□	□	□	□	□	
יש בו	□	□	□	□		
לו לנו	□	□	□			
עני	□	□				

סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונתן

בני: אני לא מבין מה הקטע הזה שיעקב חזר כדי לקחת פכים (כלים) קטנים... הוא היה די עשיר, אז מה אכפת לו ממכסה כלים שגנבחו?

טליה: מי אמר לך שהוא היה עשיר?

בני: זה כתוב בפרוש בתורה בכפרשת ויצא וגם בכפרשת וישלח רואים את זה מכל המנחה שהוא הכין לעשו. נראה לי שהוא היה מיליונר...

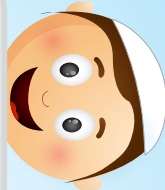
נעמה: אני לא יודעת אם הוא היה מיליונר או לא, אבל באמת חז"ל אומרים שמייעקב גנחנו לומדים שצדיקים חסים על ממוןם אפילו יותר מגופם!

בני: טוב, אז עכשיו זה עוד יותר קשה! אני חשבת שצדיקים בכלל לא אוהבים כסף והעקר אצלם זה קיום מצוות ולמוד תורה. אז מה הכוונה שממוןם יותר חשוב להם מגופם?

נעמה: אני חושבת שזה מלמד על כך שהצדיקים אינם פועלים בקיזוזות, אלא מתוך שקול דעת ומחשבה. מי שלא חושב הרבה ואינו זהיר במעשיו, נוטה לזלזל בכל מיני דברים. אדם כזה היה מותר על הפכים הקטנים האלה. אבל לא כך נהג יעקב אבינו. יעקב יודע שלכל דבר יש מקום וחשיבות ודין פרוטה כדין מאה". לכן הוא לא מזלזל אפילו בדבר קטן!

בני: האמת, אני עכשיו אני מבין את זה יותר טוב. לפעמים אדם שמתעשר, שוכח שפעם הוא לא היה עשיר... דווקא אדם רציני נזהר שהמון לא יעביר אותו על דעתו. יעקב אבינו הגיע ללכן כעני מרוד (בפרט לפי מה שחז"ל מספרים). אז גם עכשיו הוא נזהר בממון, כי הוא יודע שאף אחד לא מבטיח שתמיד הוא יהיה עשיר. זה כמו שאף אמת: הצדיק נזהר במעשיו ולכן הוא לא מזלזל אפילו בדבר קטן, כי הוא יודע שלפעמים לדבר הקטן יש חשיבות רבה.

בר

טליה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!